

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno DCCCCX. ad annum MLXXIII.

Parisiis, 1644

Epistola Silvestri Papae II. Ad Azolinvm Lavdvnensem Episcopvm. Ipsum de multis criminibus accusatum ad proximam Synodum Romae euocat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15625

excogitatam styloque mendaci vulgatam plurimum con-
ferat, hic describendum curauimus: sic enim se habet:

*Iste locus mundi Siluestri membra sepulti
Venturo Domino conferet ad sonitum;
Quem dederat mundo celebrem doctissima virgo
Atque caput mundi culmina Romulea.
Primum Gerbertus meruit Francigena sede
Rhemensis populi metropolim patriæ:
Inde Rauennatis meruit conscendere summum
Ecclesiæ regimen nobile, fitque potens.
Post annum Romam mutato nomine sumpsit,
Ut toto pastor fieret orbe nouus.
Cui nimium placuit sociali mente fidelis
Obtulit hoc Cæsar tertius Otto sibi.
Tempus vterque comit clara virtute sopiæ,
Gaudet & omne seclum, frangitur omne reum.
Clauigeri instar erat cælorum sede potitus,
Terna suffectus cui vice pastor erat.
Iste vicem Petri postquam suscepit, abegit
Lustrali spatio sæcula morte sui.
Obriguit mundus discussa pace, triumphus
Ecclesiæ nutans dedidicit requiem.
Sergius hunc loculum miti pietate sacerdos
Successorque suus compsit amore sui.
Quisquis ad hunc tumulum deuexa lumina vertis,
Omnipotens Domine dic miserere sui.*

Obiit anno dominicæ incarnationis 1003. indictione 1.
mensis Maii die 12.

• EPISTOLA

SILVESTRI PAPÆ II.

AD AZOLINVM LAVDVNENSEM EPISCOPVM.

Ipsum de multis criminibus accusatum ad proximam
Synodum Romæ euocat.

^{aliis}
Azolino

*Silvester episcopus seruus seruorum Dei * Azolino Laudunensi.*

SVPER salute & apostolica benedictione nihil est quod
admirari possis, quoniam sub pontificali nomine ho-
Concil. Tom. 25.

Gg ij

mo etiam moribus esse desisti. Si fides mortalem Deo sociat, perfidia nihilo minus rationabilem brutis animalibus æquat. Cum hoc totum te sapere constet, vehementer admiramur nativam te conditionem reliquisse, & nova & inaudita scelera inhumanius perpetrasse. Epistola regis Roberti & suorum pontificum apostolicis & imperialibus oblata est manibus, quæ te coram vniuerso clero ac populo his publicis accusat criminibus. Ad Synodum habitam Compendio, cum a Rhemenfi & Turonensi archiepiscopis ceterisque confratribus inuitatus fueris, acceptis a quibusdam eorum & aliorum sacramentis pro vitæ & membrorum atque captionis securitate, tandem venisse diceris: synodalem seueritatem cum tibi metipsum conscius merito perhorresceres, ad misericordiæ preces eadem epistola teste venisti, legibus te non posse obiectis respondere manifestasti, dominum tuum regem offendisse te non negasti, indulgentiam tantummodo postulans per vniuersam Synodum regis gratiam innouatis periuriis obtinisti, datis obsidibus, archidiacono scilicet tuo & altero milite. Turres Lauduni te redditurum promisisti. Magistrum tuum Rhemensis archiepiscopum pro accipiendis turribus sub Iudæ specie tecum ducens capere voluisti: carcer quippe ceterorum fraudis in eum conceptæ detegit dolum. O Iuda Magistri prodicionem innouans, & pontificalem gloriam nostris temporibus deturpans! Cum magistrum archiepiscopum tradere velis, domino regi non parceres, si posses. In carcere tenes traditos milites, & sefellisse non vereris regem. Ex orationum epistolis quoties te monuimus, & ab his periculis eruere te desudauimus: sed quoniam irruentibus peccatorum cumulis te coercere nequiuimus, in hac proxima paschali hebdomada Romæ te adesse præcipimus, & generaliter ibi habendæ Synodo repræsentare te monemus. Huius ergo inuitationis nostræ nulla occasione sis transgressor vel suspensor, quoniam, nisi adfueris, synodicæ auctoritati in eodem Concilio subiacebis; & de absentia nihil lucraberis. Viarum excusatio nulla te premat, quoniam in Lothariensi regno nullæ te manent insidiæ: Italia vero nullam præterdit formidinem; nisi corporis molestia occupatus fueris, aliter excusatio nulla esse poterit. Sed testes mitten-

di sunt qui & tuum languorem confirmet, accusatoribus tuis respondeant, & legibus te expurgent.

NOTA.

^a *Epistola.*] Hanc epistolam a Gerberto post Romanum pontificatum impetratum scriptam in bibliotheca Papirii Massoni, post obitum eius inter codices repertam, hic inseri visum est, ne pereat. Quas idem Gerbertus ante pontificatum Romanum sub nomine suo Gerberti scripsit, illæ numero centum sexaginta, ex eiusdem Papirii Massoni bibliotheca separatim anno 1611. Parisiis excusæ, prostant apud Matthæum Ruette via Iacobeæ sub sole aureo morantem.

ANNO
CHRISTI
999.

CONCILIVM ROMANVM,

IN CAUSA GISELERI MAGDEBURGENSIS
episcopi celebratum anno Domini DCCCCXCIX. tem-
pore Siluestri papæ II.

NOTA.

^a *Concilium.*] Ditmarus, ubi agit de secundo aduentu Ottonis in Urbem, de rebus in hac Synodo gestis ita scribit: *Synodus Romæ tunc, in qua accusatus Giselerus archiepiscopus Magdeburgensis, quod duas parochias teneret: percussus ille paralyti venire non potuit; res reposita ad Concilium prouinciale Germaniæ.* In eodem Concilio imperatorem voluisse recitari priuilegium Vvormatiensi ecclesiæ concessum testatur Baronius anno 999. num. 12. Acta Con-
cili.

VITA

ANNO
CHRISTI
1003.

IOANNIS PAPÆ XVI.

QVI PERPERAM XVIII. NOMINATVR.

IOANNES, cognomento Siccus, patria Romanus, post obitum Siluestri factus est eius nominis pontifex decimus sextus, anno Domini millesimo tertio, tempore regnantis & nondum imperantis Henrici primi. Qui cum iuxta antiquos Vaticanos indices sedisset menses quinque & dies aliquot, obiit. Ioannes
quando
pontifex
factus.